

PN.4131.465.2020

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r., poz. 713 z późn. zm.), **stwierdzam nieważność uchwały Nr XIX/111/2020 Rady Gminy Gronowo Elbląskie** z dnia 28 października 2020 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Gronowo Elbląskie.

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Gronowo Elbląskie, powołując się art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2020 r., poz. 1439), po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Elblągu, ustaliła Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Gronowo Elbląskie, stanowiący załącznik do ww. uchwały, zwany dalej Regulaminem.

W ocenie organu nadzoru, uchwała Rady Gminy w sposób rażący narusza prawo.

Analiza obowiązujących przepisów prawnych wskazuje, iż zaspokojenie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej należy do zadań własnych gminy. Zadania te obejmują zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, w związku z art. 3 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach m.in. sprawy utrzymania czystości i porządku na terenie gminy – to gmina zapewnia czystość i porządek na swoim terenie i tworzy warunki niezbędne do ich utrzymania.

Jednym z instrumentów pomocnych w realizacji tych zadań jest regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, będący aktem prawa miejscowego i zawierający szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Upoważnienie rady gminy do uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zawarte zostało w art. 4 ust. 1 powołanej ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Ustawodawca, w ust. 2 art. 4 ww. ustawy, doprecyzował wymagania jakie winny być zawarte w regulaminie. W świetle ww. przepisu, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,

- b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz odpadów tekstyliów i odzieży,
- c) uprzątkowania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
- d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:
 - a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
 - b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;
- 2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Zgodnie z ust. 2a ww. przepisu, rada gminy może w regulaminie:

- 1) wprowadzić obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych innych niż wymienione w ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz określić wymagania w zakresie selektywnego zbierania tych odpadów;
- 2) postanowić o zbieraniu odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne;
- 3) określić dodatkowe warunki dotyczące ułatwienia prowadzenia selektywnego zbierania odpadów przez osoby niepełnosprawne, w szczególności niedowidzące;

4) określić wymagania dotyczące kompostowania bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostownikach przydomowych na terenie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz zwolnić właścicieli takich nieruchomości, w całości lub w części, z obowiązku posiadania pojemnika lub worka na te odpady;

5) określić warunki uznania, że odpady, o których mowa w pkt 1 oraz w ust. 2 pkt 1 lit. a i b, są zbierane w sposób selektywny.

Zadaniem organu stanowiącego gminy, jest zatem określenie wymagań dotyczących utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, lecz wyłącznie w zakresie wynikającym z katalogu określonego w art. 4 ust. 2 pkt 1-3, 5-8 oraz art. 4 ust. 2a ustawy, który jest katalogiem zamkniętym. W przepisach tych ustawodawca nie posłużył się bowiem zwrotem „w szczególności”, a dokonał szczegółowego wyliczenia wymagań. To oznacza, iż uchwała rady gminy w sprawie uchwalenia niniejszego regulaminu nie powinna zawierać postanowień, które wykraczałyby poza zakres upoważnienia zawartego w wyżej powołanych przepisach ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Tego typu rozwiązanie legislacyjne jest uzasadnione z uwagi na wkroczenie, poprzez przepisy prawa miejscowego, jakim jest regulamin, w sferę praw i wolności obywateli. Poza tym, uchwalając regulamin rada gminy winna zawrzeć w nim postanowienia odnoszące się do wszystkich enumeratywnie wymienionych w art. 4 ust. 2 zagadnień. Określając zakres owych zagadnień ustawodawca posłużył się bowiem sformułowaniem „regulamin określa” (patrz podobnie wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 23 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 759/18). Tym samym, nie może pominąć żadnego z określonych przez ustawodawcę elementów.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić trzeba, że analiza treści przedmiotowego Regulaminu, skutkuje koniecznością wyeliminowania z obrotu prawnego przedmiotowej uchwały, gdyż Rada Gminy Gronowo Elbląskie nie wyczerpała dyspozycji przytoczonego art. 4 ust. 2 ww. ustawy.

Uchwalając Regulamin, Rada pominęła w części wymagania określone art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b, czyli wymagania w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie odpadów:

- odpadów komunalnych wymienionych w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. a,
- przeterminowanych leków;
- chemikaliów,
- mebli;
- tekstyliów i odzieży.

Organ stanowiący Gminy Gronowo Elbląskie nie określił również częstotliwości pozbywania się nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości, gdyż w § 11 ust. 2 załącznika do uchwały postanowił jedynie, że częstotliwość wywozu nieczystości ciekłych ze zbiorników bezodpływowych winna być dostosowana do potrzeb wynikających z ilości pobranej wody i pojemności zbiornika oraz powinna wynikać z ich instrukcji eksploatacji. Właściciele nie mogą dopuszczać do przepełnienia zbiorników i wylewania się ścieków na powierzchnię terenu.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, rada obowiązana jest do określenia częstotliwości i sposobu pozbywania się nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości. Określenie częstotliwości wiąże się ze wskazaniem konkretnych przedziałów czasowych, w jakich należy dokonywać ww. czynności. Stąd konstrukcja przywoływanych postanowień Regulaminu, odnoszących się do ilości pobranej wody i pojemności zbiornika oraz instrukcji eksploatacji, nie pozwala na uznanie, że wypełniają one delegację, wynikającą z powołanego wyżej przepisu, gdyż w istocie nie określono częstotliwości pozbywania się nieczystości ciekłych.

Brak ustawowo określonych, obligatoryjnych elementów, skutkuje funkcjonowaniem w obrocie prawnym ułomnego regulaminu, co jest niedopuszczalne i przesądza o konieczności stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały w całości (patrz podobnie wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 17 sierpnia 2017 r., sygn. akt II SA/OI 513/17).

Oceniając pozostałą treść Regulaminu, należy stwierdzić, iż Rada Gminy Gronowo Elbląskie, również innymi postanowieniami rażąco naruszyła prawo.

Uzasadniając przedmiotowe stanowisko należy na wstępie wskazać, że w myśl cytowanych przepisów art. 4 ust. 2 i ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, uchwała rady gminy w sprawie uchwalenia omawianego regulaminu winna zawierać pełny zakres regulacji określony w tym przepisie, a jednocześnie nie powinna zawierać postanowień, które wykraczałyby poza granice upoważnienia. Wszelkie odstępstwa od katalogu spraw podlegających regulacji, zawartego w art. 4 ust. 2 i ust. 2a, skutkują koniecznością wyeliminowania takich przepisów z obrotu prawnego.

W materii regulaminowej nie mieszczą się postanowienia § 2 ust. 1 Regulaminu stanowiące, że akt ten obowiązuje: mieszkańców gminy Gronowo Elbląskie oraz inne osoby przebywające na terenie gminy (pkt 1), właścicieli nieruchomości (pkt 2), właścicieli punktów handlowych, parkingów, obiektów sportowych (pkt 3), wykonawców robót budowlanych (pkt 4), zarządców dróg (pkt 5), organizatorów imprez o charakterze publicznym (pkt 6), przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych, opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (pkt 7).

Uchwała w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, jak już wcześniej zaakcentowano jest aktem prawa miejscowego, który stosownie do art. 87 ust. 2 Konstytucji RP, należy do źródeł powszechnie obowiązującego prawa. Ustawodawca przesądził zatem, że tego typu uchwały obowiązują wszystkich adresatów norm, których one dotyczą. Rada Gminy nie jest organem właściwym do rozstrzygania w tym zakresie.

Wadliwy, w części jest § 3 ust. 1 pkt 11 Regulaminu, w który Rada definiując pojęcie „chodnik” postanowiła, że za chodnik w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; *właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia chodnika, na którym jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych.*

Zauważyć w tym miejscu trzeba, że regulacja art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przewiduje wprost, że właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia chodnika, na którym jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych.

Należy odróżnić ustawowy obowiązek uprzątnięcia chodników położonych wzdłuż nieruchomości (jeżeli nie jest na nim dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych), od określonych uchwałą organu stanowiącego gminy zasad uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Tylko drugą z wymienionych kwestii można regulować w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.

Podjęty z naruszeniem prawa jest także w części § 4 ust. 5 załącznika do uchwały, w myśl którego właściciele nieruchomości zabudowanych budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym, odpady komunalne określone w ust. 1 pkt 6 mogą poddawać kompostowaniu we własnym kompostowniku i na własne potrzeby, w kompostownikach przydomowych. *Usytuowanie miejsca kompostowania na nieruchomości, nie powinno stwarzać uciążliwości dla nieruchomości sąsiednich (nieprzyjemny zapach, siedliska owadów i gryzoni).*

Bezspornie organ stanowiący gminy może określić warunki rozmieszczania pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, jednakże celem tego uregulowania nie jest „eliminowanie uciążliwości”. Wprowadzając ten obowiązek Rada wkroczyła w regulację tzw. prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1740), w myśl którego właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które zakłócałyby korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Podobnie orzekł Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 8 listopada 2012 r. sygn. akt II OSK 2012/12 stwierdził, iż regulacja dotycząca uciążliwości dla innych osób wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 k.c. Przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie dają gminie uprawnienia do kreowania w regulaminie praw podmiotowych osób trzecich, ze swej istoty będących przedmiotem regulacji prawa cywilnego. Wyłącznie bowiem prawo cywilne reguluje stosunki sąsiedzkie, a w ich ramach kwestie tzw. immisji.

W ocenie organu nadzoru, bez podstawy prawnej podjęte zostały poniżej wskazane przepisy ww. § 4 załącznika do uchwały:

- ust. 5 który stanowi, że „... właściciele nieruchomości zabudowanych budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym, aby mogli prowadzić kompostowanie bioodpadów w kompostowniku przydomowym, mają obowiązek zaznaczyć ten fakt przy składaniu deklaracji o wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi”;
- ust. 6 zakładający, że „... właściciele nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi kompostujący bioodpady, stanowiące odpady komunalne

w kompostowniku przydomowym są w całości zwolnieni z wyposażenia nieruchomości w worki lub pojemniki koloru brązowego, *co oznacza, że nie mogą tego rodzaju odpadów przekazywać w ramach systemu gminnego odbioru*";

- ust. 9, w myśl którego „... nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne wyłączone są z zorganizowanego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi prowadzonego przez gminę. Właściciele tych nieruchomości zobowiązani są we własnym zakresie do podpisywania umów na odbiór odpadów komunalnych z prowadzonej działalności na zasadach cywilno-prawnych z przedsiębiorcami posiadającymi wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych na terenie gminy Gronowo Elbląskie”.

Kwestionując ww. przepisy w pierwszej kolejności wskazać trzeba, że regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, nie jest regulacją przesądzającą o sposobie sporządzenia deklaracji o wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Dodać też trzeba, że zgodnie z art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gminy są obowiązane do zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, natomiast rada gminy może, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanowić o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne. Oznacza to, że cytowany przepis § 4 ust. 9 załącznika do uchwały, stanowi jedynie swoistą próbę powtórzenia przepisów ustawowych. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym ugruntowany jest pogląd o niedopuszczalności dokonywania powtórzeń i modyfikacji unormowań, zawartych w innych aktach normatywnych.

Zauważyć ponadto należy, że w myśl art. 3 ust. 2c ww. ustawy, gmina może nie zapewniać przyjmowania bioodpadów przez punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, jeżeli w zamian za opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi w całości zapewnia odbieranie tych odpadów z miejsc ich wytwarzania. Oznacza, to, że gmina, co do zasady, ma obowiązek przyjmowania odpadów zielonych i nie może odmówić przyjęcia tego typu odpadów komunalnych.

Częściowo wyeliminowania z obrotu prawnego wymagają też regulacje wprowadzone przepisami § 5 Regulaminu, które zakładają, że w zabudowie jednorodzinnej worki do segregacji odpadów każdy właściciel nieruchomości otrzyma nieodpłatnie w ramach uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, natomiast w pojemniki lub w worki na odpady zmieszane każdy właściciel nieruchomości powinien zaopatrzyć się sam. Właściciele nieruchomości zobowiązani są do utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym (ust. 1); w zabudowie wielorodzinnej segregacja odbywać się będzie w pojemnikach, które zostaną dostarczone przez przedsiębiorcę nieodpłatnie w ramach uiszczanej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Właściciele nieruchomości zobowiązani są do utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. W przypadku uszkodzenia pojemnika z przyczyn niezależnych od właścicieli nieruchomości (niekorzystne warunki atmosferyczne np. silny wiatr, wandalizm,

uszkodzenie pojemników podczas odbioru przez pracowników przedsiębiorcy), nowy pojemnik zostanie dostarczony właścicielom nieruchomości nieodpłatnie (ust.2).

Wskazać trzeba, że powyższe rozwiązania wykraczają poza delegację z art. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Kwestie te winna regulować odrębna uchwała, wydana na podstawie art. 6r ust. 3 powołanej ustawy.

Wadliwym jest również ust. 3 ww. § 5 Regulaminu, który stanowi, że ustawienie pojemników na odpady komunalne na nieruchomościach winno być zgodne z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie oraz nie powinno powodować uciążliwości w korzystaniu z sąsiednich nieruchomości.

W ocenie organu nadzoru, norma prawna odsyłająca do niezidentyfikowanych oraz nieokreślonych przepisów charakteryzuje się zbyt daleko idącą nieprecyzyjnością i narusza zasadę rzetelnej legislacji, zgodnie z którą adresat przepisu musi wiedzieć, w jaki sposób ma się zachować i nie mieć żadnych wątpliwości, co do tego, jaką regułę postępowania wyznacza dany przepis oraz jak powinien się zachować, by wykonać nakaz wynikający z przepisów. Adresat aktu nie może być zaskakiwany treścią nieostrych przepisów, tak jak ma to miejsce w niniejszym przypadku, gdyż z cytowanej regulacji w żaden sposób nie wynika, konkretnie jakie przepisy winne być zastosowane przy ustawieniu pojemników na odpady komunalne na nieruchomości.

W zakresie odsyłającym do innych norm prawa wskazać też trzeba, że z § 156 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r., w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2016 r., poz. 283), który to przepis reguluje tworzenie aktów prawa miejscowego, wynika, że jeżeli odesłanie stosuje się tylko ze względu na potrzebę osiągnięcia skrótości tekstu, w przepisie odsyłającym jednoznacznie wskazuje się przepis lub przepisy prawne, do których się odsyła (ust. 3), natomiast jeżeli odesłanie służy przede wszystkim zapewnieniu spójności regulowanych w tym akcie instytucji prawnych, w przepisie odsyłającym wskazuje się zakres spraw, dla których następuje odesłanie, oraz jednoznacznie wskazuje się przepis lub przepisy prawne, do których się odsyła (ust. 3). Rada w tym przypadku, nie określiła konkretnych przepisów do których odsyła.

Dodać ponadto należy, że umieszczenie tego typu regulacji w regulaminie jest także zbędne, gdyż niezależnie od treści uchwały, bądź jej załącznika, istnieje obowiązek przestrzegania przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Zadaniem aktu prawa miejscowego, jest dokonanie władczej ingerencji w sferę wolności obywateli za pomocą norm o charakterze abstrakcyjnym i generalnym, w granicach ściśle wyznaczonych w delegacji ustawowej, a nie zbędne odsyłanie do powszechnie obowiązujących przepisów prawa.

Podjęty z rażącym naruszeniem prawa jest również § 6 ust. 1 Regulaminu, zgodnie z którym właściciele nieruchomości zobowiązani są do przyłączenia nieruchomości do zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków.

Obowiązek przyłączenia nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej, wynika z przepisu ustawy - art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i nie mieści się w delegacji ustanowionej dla rady gminy. Tym samym, przepis ten nie może pozostać w obrocie prawny.

Również kolejna regulacja Regulaminu, czyli § 6 załącznika do ww. uchwały nie jest prawidłowa. Rada Gminy Gronowo Elbląskie, nie mając ku temu kompetencji, zabroniła wylewania nieczystości ciekłych poza wyznaczonymi do tego celu stacjami zlewnymi (szczególnie rowów melioracyjnych).

Zakwestionowany musi być ponadto § 7 Regulaminu, który przewiduje, że:

- „...właściciele nieruchomości zobowiązani są do uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służącej do użytku publicznego w tym z chodników położonych wzdłuż należącej do niego nieruchomości w sposób obejmujący: uprzątnięcie mechaniczne lub ręczne (lit. a) oraz usunięcie lodu za pomocą środków chemicznych prawnie dopuszczonych do tego celu (lit. b)” – ust. 1;
- „... uprzątnięcie śniegu lub lodu z części nieruchomości, o której mowa w ust. 1 powinno nastąpić co najmniej w 2/3 jej szerokości, z zastrzeżeniem ust. 3” – ust. 2;
- „... jeżeli przy chodniku wyznaczone jest przejście dla pieszych, na wysokości tego przejścia chodnik należy oczyszczać na całej szerokości” – ust. 3;
- „... właściciele nieruchomości mają obowiązek uprzątnąć zanieczyszczenia wskazane w ust. 1 w sposób niezanieczyszczający jezdni i dróg oraz rowów, w przypadku usuwania śniegu lub lodu z użyciem środków określonych w ust. 1 pkt b, w sposób uniemożliwiający przedostanie się tych środków do układu korzeniowego roślin” – ust. 4.

Cytowane powyżej przepisy Regulaminu podjęte zostały z rażącym naruszeniem prawa, gdyż ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, nie daje podstawy do regulowania sposobu usuwania błota, śniegu, lodu oraz innych zanieczyszczeń (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 lipca 2014 r., sygn. akt II SA/Gl 258/14), muszą być zatem wyeliminowane z obrotu prawnego.

Dodać ponadto trzeba postanowienia ww. § 7 ust. 1 załącznika do uchwały, pozostają w sprzeczności z cytowanym już art. 5 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy natomiast użyte w nich sformułowania – „... za pomocą środków chemicznych prawnie dopuszczonych do tego celu” są nieprecyzyjne, czego skutkiem może być brak świadomości po stronie adresata, jak należy prawidłowo dany obowiązek wykonać. Zdaniem organu nadzoru, przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób jednoznaczny i czytelny, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Przytoczone regulacje nie spełniają tego warunku.

Stwierdzenie nieważności ww. przepisów (§ 7) skutkuje niewyczerpaniem dyspozycji przytaczanych na wstępie przepisów kompetencyjnych i brakiem obligatoryjnych elementów regulaminu, co przesądza również o konieczności stwierdzenia przedmiotowej uchwały w całości.

Z uwagi na opisane powyżej odsyłanie do niezidentyfikowanych, nieokreślonych przepisów, a także użycie nieprecyzyjnych pojęć oraz nieuprawnione stanowienie o „eliminowaniu uciążliwości”, konieczne jest zakwestionowanie w części przepisów § 8 Regulaminu, które dotyczą mycia pojazdów poza myjniami oraz drobnych napraw pojazdów poza warsztatami samochodowymi. Rada w przepisach tych postanowiła bowiem ścieki powinny być „... gromadzone w sposób umożliwiający ich usunięcie zgodnie z przepisami prawa” (ust. 1 pkt 1), pojazdy myte „... przy użyciu środków

ulegających biodegradacji” (ust. 1 pkt 2), naprawy przeprowadzane „... tylko wtedy, gdy nie są uciążliwe dla osób korzystających z danej nieruchomości i nieruchomości sąsiednich oraz dla środowiska” (ust. 2).

Argumentacja ta stała się również podstawą do zakwestionowania legalności § 14 ust. 3 i ust. 4 Regulaminu. Przepisy te również, w sposób niezgodny z prawem posługują się pojęciem „uciążliwości” oraz poprzez użycie pojęć niedookreślonych nie pozwalają adresatowi tych norm ustalić oczekiwany od niego sposób postępowania, gdyż nakazują postępowanie zgodnie z prawem, niezanieczyszczanie środowiska, czy niedopuszczenia do emisji hałasu, czy odoru.

Niezgody z prawem jest ponadto § 9 ust. 9 załącznika do uchwały, w myśl którego organizatorzy imprezy masowej są zobowiązani do wyposażenia miejsca, na którym się ona odbywa, w jeden pojemnik o pojemności 120 l na 40 osób uczestniczących w imprezie, jeżeli czas jej trwania nie przekracza 4 godzin, jeśli jest on dłuższy ilości te należy zwiększyć o 50% w stosunku do podanych wyżej, na każde następne 4 godziny trwania imprezy.

Zgodnie z art. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawa określa zadania gminy oraz obowiązki właścicieli nieruchomości dotyczące utrzymania czystości i porządku, warunki wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, a także warunki udzielania zezwoleń podmiotom świadczącym usługi w zakresie uregulowanym w ustawie. Brak jest zatem podstaw do nakładania, w drodze regulaminu wydanego na podstawie niniejszej ustawy, obowiązków na podmioty niebędące właścicielami nieruchomości, w rozumieniu ww. ustawy, czyli organizatorów imprez masowych. W ocenie organu nadzoru, o sposobie pozbywania się odpadów, powstałych w czasie imprez okolicznościowych decydują organizator imprezy i właściciel nieruchomości. Rada nie jest uprawniona do ingerowania w tym zakresie w stosunki cywilnoprawne (podobnie orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 12 maja 2011 r. sygn. akt II SA/OI 156/11). Należy również wskazać, iż obowiązki organizatora imprez masowych określa ustawa z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. z 2019 r. poz. 2171), nie zachodzi zatem konieczność ich ustalania w drodze aktu prawa miejscowego, w szczególności że nie ma ku temu podstaw prawnych w ustawie w postaci upoważnienia (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 16 września 2015 r., sygn. akt II SA/Łd 386/15).

Niezgodny z prawem jest także § 10 ust. 3 pkt 4 Regulaminu, zgodnie z którym, usunięcie odpadów i opróżnienie przenośnych toalet z nieruchomości, na której odbywała się impreza masowa powinno nastąpić niezwłocznie po zakończeniu imprezy.

Uzasadniając ten osąd należy zgodzić się, z przedstawionym w powołanym powyżej wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi poglądem, że niedopuszczalnymi postanowieniami regulaminu są normy nakładające na organizatorów imprez masowych nie tylko obowiązek wyposażenia w odpowiednią ilość pojemników na odpady, przenośnych szaletów publicznych, ale także uprzątnięcia, terenu imprezy oraz terenów przyległych po jej zakończeniu.

W materii regulaminowej nie mieści się także kolejny przepis ww. ust. 3 § 10 załącznika do uchwały – pkt 5, który zakłada, że odbiór odpadów z nieruchomości niezamieszkałych dokonuje indywidualnie właściciel nieruchomości i na swój koszt, poprzez zawarcie odrębnej umowy z przedsiębiorcą wpisanym do rejestru działalności regulowanej. Zarówno art. 4 ust. 2, jak i ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, nie przewidują, aby tego typu rozstrzygnięcia były umieszczane w uchwale podejmowanej na ich podstawie.

Wycelowanie z obrotu prawnego wymagają ponadto pozostałe regulacje § 11 Regulaminu, zawarte w ust. 1, ust. 3 i ust. 4 (przepis ust. 2 był zakwestionowany na wstępie niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego). Przepisy te stanowią, że:

- „... opróżnianie zbiorników bezodpływowych lub oczyszczalni przydomowych odbywa się na podstawie zamówienia właściciela nieruchomości, złożonego do przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie wójta na świadczenie usług w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych” (ust. 1);
- „... właściciele nieruchomości zobowiązani są do udokumentowania sposobu i częstotliwości korzystania z usług wykonywanych w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych poprzez pobieranie, przechowywanie i okazywanie na żądanie Gminy dowodów wykonania tej usługi przez uprawnionych przedsiębiorców” (ust. 3);
- „... właściciele nieruchomości zobowiązani są do posiadania dowodów, o których mowa w ust. 3 przez okres 1 roku kalendarzowego, po upływie roku, w którym usługi były wykonane” (ust. 4).

Przepisy te podjęte zostały bez podstawy prawnej.

Ponadto regulacje te są zbędne gdyż, w myśl art. 5 ust. 1 pkt 3b ww. ustawy, właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez pozbywanie się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych w sposób zgodny z przepisami ustawy i przepisami odrębnymi. Zgodnie natomiast z kolejnym art. 6 ust. 1, właściciele nieruchomości którzy pozbywają się z terenu nieruchomości nieczystości ciekłych, oraz właściciele nieruchomości, którzy nie są obowiązani do ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz gminy, wykonując obowiązek określony w art. 5 ust. 1 pkt 3b, są obowiązani do udokumentowania w formie umowy korzystania z usług wykonywanych przez:

- 1) gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych lub
- 2) gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanego do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9b ust. 2

- przez okazanie takich umów i dowodów uiszczania opłat za te usługi.

Z cytowanych przepisów wynika zatem, że musi być zawarta, w tym zakresie, stosowna umowa i ona winna regulować postępowanie przy pozbywaniu się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych.

W przedmiocie ust. 4 ww. § 11 załącznika dodać należy, iż regulamin nie może określać obowiązków podmiotu zajmującego się wywozem nieczystości, lecz wyłącznie obowiązki właściciela nieruchomości.

W materii regulaminowej nie mieści się także częściowo § 13 ust. 1 załącznika do uchwały. Przepis ten zakłada, że osoby utrzymujące zwierzęta domowe są zobowiązane do zachowania bezpieczeństwa i środków ostrożności, zapewniających ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do użytku publicznego, *ponoszą także pełną odpowiedzialność za zachowanie tych zwierząt.*

W myśl art. 4 ust. 2 pkt 6 przedmiotowej ustawy, Rada uprawniona jest jedynie do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Wobec tego koniecznym jest zakwestionowanie regulacji zakładającej, że osoby utrzymujące zwierzęta domowe ponoszą pełną odpowiedzialność za zachowanie swoich zwierząt. Nadmienić należy, że kwestie wskazane w tym przepisie, uregulowane są w chociażby w Kodeksie cywilnym, a organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie jest uprawniony do modyfikowania regulacji ustawowej.

Niezgodny z obowiązującym prawem jest również § 13 ust. 2, ust. 3 i ust. 7 Regulaminu, nakładający na osoby utrzymujące zwierzęta domowe:

- obowiązek zabezpieczenia nieruchomości, na których przebywają swobodnie zwierzęta domowe w sposób uniemożliwiający samodzielne wydostanie się zwierząt poza jej obszar (ust. 2);
- obowiązek sprawowania nad nimi nadzoru w miejscach publicznych w taki sposób, aby nie powodowały one zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi oraz innych zwierząt (ust. 3);
- obowiązek oznaczenia tabliczką ostrzegawczą bramy wejściowej na teren nieruchomości, na których utrzymywane jest zwierzę mogące stanowić zagrożenie dla zdrowia albo życia ludzi lub innych zwierząt (ust. 7).

Powyższe postanowienia regulaminu, wykraczają poza upoważnienie ustawowe, zawarte w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, albowiem nakładają na właścicieli nieruchomości obowiązki odnoszące się do ich własnych nieruchomości, które zwykle nie są przeznaczone do wspólnego użytku. Z treści art. 4 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy, wynika natomiast konieczność uregulowania dwóch rodzajów obowiązków, a mianowicie po pierwsze ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwościami dla ludzi, a po drugie ochrony przed zanieczyszczeniami terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Wobec tego ograniczenia ustalone przez Radę Gminy w Regulaminie nie mogą obejmować nieruchomości stanowiących własność osób utrzymujących takie zwierzęta (patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 4 września 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 69/19).

Tym samym, obowiązek odpowiedniego zabezpieczenia terenu i oznakowania nieruchomości, na terenie której poruszają się psy, należy uznać za podjęty z rażącym naruszeniem prawa (podobnie wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1568/10).

Z obrotu prawnego wyeliminowane powinny być także § 13 ust. 4 i ust. 5 Regulaminu, przewidujące, że osoby utrzymujące psy, wyprowadzając

je poza teren własnej posesji mają obowiązek trzymać je na smyczy, a psy należące do ras agresywnych lub mieszańce tych ras powinny być prowadzone w kagańcu oraz że zwolnienie psa rasy innej niż uznanej za agresywną lub jej mieszańca ze smyczy jest dopuszczalne pod warunkiem, że pies ma założony kaganiec a właściciel lub opiekun ma nad nim kontrolę.

Oceniając cytowane postanowienia wskazać należy, że w orzecznictwie sądów administracyjnych nie budzi wątpliwości, że rada gminy nie jest upoważniona do określenia w regulaminie obowiązku wyprowadzania psa na smyczy, czy w kagańcu (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 443/16). Powyższe kwestie zostały bowiem uregulowane w przepisach ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2020 r. poz. 638). Zgodnie z art. 10a ust. 3 tejże ustawy, zabrania się puszczania psów bez możliwości ich kontroli i bez oznakowania umożliwiającego identyfikację właściciela lub opiekuna. Organ nadzoru w pełni podziela pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażony w wyroku z dnia 13 września 2012 r., sygn. akt II OSK 1492/12, że generalny nakaz wyprowadzania psów na smyczy i w kagańcu, niezależnie od jego cech i innych uwarunkowań (w tym choroby), może w określonych sytuacjach prowadzić do działań niehumanitarnych. Ponadto, jak wszelkie ograniczenia praw jednostki, także ograniczenia uprawnień właściciela psa, bądź nałożenie na niego dodatkowych obowiązków, muszą być wprowadzane z poszanowaniem zasady proporcjonalności. Należy podkreślić, że postanowienia regulaminu czystości i porządku nie mogą być bardziej restrykcyjne od przepisów ustawy, a ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela muszą być uregulowane wyłącznie w drodze ustawy (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP).

Dodać trzeba ponadto, że zgodnie z art. 77 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeksu wykroczeń (Dz.U. z 2019 r. poz. 821 z późn. zm.), kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1000 złotych albo karze nagany, zaś zgodnie z § 2 tego przepisu, kto dopuszcza się czynu określonego w § 1 przy trzymaniu zwierzęcia, które swoim zachowaniem stwarza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny albo karze nagany. Nakładanie na członków wspólnoty samorządowej obowiązków, wynikających już z innych przepisów prawa, naraża posiadaczy zwierząt na dodatkową odpowiedzialność karną z art. 10 ust. 2a ustawy, który przewiduje karę grzywny za niewykonywanie obowiązków określonych w regulaminie. Każdy z tych obowiązków odnosi się do miejsc przeznaczonych do wspólnego użytku (miejsc publicznych). Z tego też względu cytowane powyżej przepisy są niedopuszczalne.

Wadliwy jest również § 13 ust. 8 załącznika do uchwały, stanowiący że zabronione jest wprowadzanie psów do piaskownic i placów zabaw dla dzieci przez cały rok.

W myśl art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy Rada uprawniona jest jedynie do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczaniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Obowiązek ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością oraz przed zanieczyszczeniem terenów nie może być, jak wskazał to

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 19 września 2008 r., sygn. akt: II SA/Lu 485/08, wykonywany przez określenie zakazu wprowadzania zwierząt do określonych obiektów lub na określone tereny.

Pozostać w obrocie prawnym nie może również § 14 ust. 5 Regulaminu, w którym postanowiono, że właściciele nieruchomości zobowiązani są do pozbywania się z terenu nieruchomości zwłok padłych zwierząt w sposób obejmujący przekazanie zwłok zwierzęcia przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie odbioru odpadów lub posiadającemu zezwolenie na transport tego typu odpadów albo prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia grzebowisk i spalarni zwłok zwierzęcych i ich części, na podstawie indywidualnej umowy zawartej pomiędzy właścicielem nieruchomości a tym przedsiębiorcą.

Delegacja zawarta w art. 4 ust. 2 i ust. 2a ww. ustawy, nie przewiduje regulowania przez organ stanowiący samorządu terytorialnego sposobu postępowania z padłymi zwierzętami.

Materię tę, czy szerzej procedurę postępowania ze zwłokami zwierzęcymi zawarto ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421). Zgodnie z art. 2 pkt 26 tej ustawy, przez zwłoki zwierzęce należy rozumieć zwierzęta padłe lub zabite w celu innym niż spożycie przez ludzi. Odpadów w postaci zwłok zwierzęcych dotyczy też rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. (Dz.U. UE L z 2009 r., Nr 300, poz. 1), ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi. Wobec tego zasadne jest stwierdzenie, że w regulaminie dotyczącym utrzymania porządku i czystości nie powinny być regulowane zagadnienia dotyczące sposobu postępowania z padłymi zwierzętami. Powyższe kwestie reguluje nie tylko ustawa o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ale również ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019 r. poz. 1239 z późn. zm.). Przepis art. 22 ust. 1 pkt 1 tej ustawy stanowi, że właściciel, posiadacz lub zarządzający nieruchomością, obowiązani są utrzymywać ją w należytych stanie higieniczno-sanitarnym w celu zapobieżenia zakażeniom lub chorobom zakaźnym, w tym usuwać padłe zwierzęta z nieruchomości (podobnie Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt II OSK 443/16).

Usunięcia z obrotu prawnego wymaga także § 15 ust. 3 załącznika do uchwały, gdzie postanowiono, że obowiązkową deratyzację można przeprowadzić także w innych terminach niż określone w ust. 2, o ile zachodzi uzasadniona potrzeba zapobieżenia epidemii lub innemu powszechnemu zagrożeniu dla zdrowia bądź życia ludzi.

W myśl art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, organ stanowiący ma wyznaczyć m.in. terminy przeprowadzania obowiązkowej deratyzacji. Przepis ten obliguje więc radę do precyzyjnego wskazania terminu obowiązkowej deratyzacji.

Za interpretacją taką przemawia literalna wykładnia, użytego przez ustawodawcę w ww. art. 4 ust. 2 pkt 8, pojęcia „wyznaczyć”, przez które rozumieć należy: „oznaczyć,

odgraniczyć, wyróżnić za pomocą znaków, określić jakąś wielkość za pomocą obliczeń” (mały słownik języka polskiego, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1997, s. 1087). Internetowy Słownik Języka Polskiego Wydawnictwa Naukowego PWN wyjaśnia, iż pojęcie termin oznacza czas przeznaczony na wykonanie jakiegoś zadania bądź też konkretną datę, kiedy ma coś nastąpić. Cytowany przepis sformułowany został w sposób niedookreślony, niepozwalający na przyjęcie, że doszło do wyznaczenia terminu przeprowadzenia deratyzacji (patrz podobnie wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt II SA/OI 46/13).

Podjętym bez podstawy prawnej jest ponadto § 15 ust. 3 Regulaminu, który zakłada, że koszty przeprowadzania deratyzacji obciążają właścicieli nieruchomości.

Norma kompetencyjna, czyli art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy nie obejmuje upoważnienia do uregulowania przez radę kwestii nałożenia na podmioty prywatne takiego obowiązku (patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 7 kwietnia 2011 r., sygn. akt II SA/OI 145/11, zatem przepis ten musi być objęty rozstrzygnięciem nadzorczym).

W materii regulaminowej nie mieszczą się także regulacje zawarte w Rozdziale 9 Regulaminu „Postanowienia końcowe”, które normują kwestie związane z nadzorem nad realizacją obowiązków wynikających Regulaminu – zgodnie z § 16 ust. 1 sprawować ma go Wójt Gminy Gronowo Elbląskie oraz kwestie związane z stwierdzeniem niewykonywania obowiązków określonych Regulaminie – § 16 ust. 1 przewiduje, że będą stosowane wówczas środki prawne przewidziane odrębnymi przepisami.

Kwestie te uregulowane są w przepisach ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (np. art. 5 ust. 6-9, czy art. 6 ust. 6-12) i organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie może ingerować w tę sferę.

W związku z tym rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

Artur Chojęcki

Otrzymują:

1. Przewodniczący Rady Gminy Gronowo Elbląskie.
2. Wójt Gminy Gronowo Elbląskie.